

Qvits färlig platt mig icke rödt;
Sands helga ord jag ratat;
Gäst helbre lasters guld jag hört,
Och lådra stupen matat:
S fättis har jag funnit fröjd,

4.

Sag har på allt upptänktigt sätt
Mitt syndamätt sött följa,
Ett ord ett göra förtä rätt,
Och gröfsta last förghylla;
S andras icke mitt icke bestätt;
Sag samlat hafver brott på brott,
Sör händern aldrig bästvat.

3.

Med hvad min nästa vandr har sig
Derefter jag lieds traktat.

Så platten har jag tvälsamt dört,
Och ständigt stundad blifver,
Betslagligt mången sinas tör,
Som drifvit, och bedrifver
Uppsläppligt andra gröfsta brott:

6.

Sag är ett ömteligt bevis
S christenheten föra,
Ett staparn har för minsta pris;
Sör gästen blir Sands ära:
Sjelp Quid! Sjelp Quid! i Sverra land
Sör ondska tagit öfverhand,
Såsom i länder flera.

5.

Sör, lögn och falskhet varit böjd,
S någon fara fruktat.

65 1508

En stor,
men genom Jesu Nåd,
Omvänd syndares
Lars Ornhagels
Sista Ord

på Afskriftsplatsen utom Skans-Tull
den 11:te Februari 1788.

Beredd och utförlig till döden

af

då varande Eskvadrons- Predikanten vid
Smålands Kongl. Kavalleri- Regemente;
sedermåla Kongl. Hof- Predikanten,
Kontrakts- Prosten och Kyrkoherden
Doctor Pehr Tollesson.

På mångas begäran äro upplagd.

Sjungen som: Ad Serre straffa icke mig ic.

SEDERHOLM,
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1827.
Huset af Stortorget och Kåtkirken.

Ex. kostar 2 s. Wiso.

'uaggg ! jll jllm ay nG
 : uvi vdielg blygg udbui blyG
 ; uvgg wo qnd jnljG arag 'dijG
 ; vnnjo aot bvi blyG vG
 ; qpg wo qya ; jlv jllm ; jlvat uvgG
 ; vnnarvual aol jagg avG
 'qyu blyj jv 'nG 'snljG i pte

6

'avbuij jlvj vdvj avG
 jlvj vdvjlvj jlv jlv uvg jlv

Ad! fylle ej ert syndamått!
 Hållt upp! hør nåden ropar.

7.

Gör bättring, gör i Jesu namn!
 Timglasen snart utrinner!
 O! hvar skall själen taga hamn,
 Om hon i Tron ej hinner
 Till den förening med sin Gud,
 Att hon får blifva Christt brud
 Då döden sig insinner.

8.

Förr än mitt hufvud lutas ner,
 Och min förvandling händer,
 Åskådarena ömt jag ber,
 En hvar sin suck uppsänder
 Till höjden, för min arma själ,

D! Menighet, se, hör och lär!
 Jag har mot Herran syndat;
 Och till det straff mig väntar här
 Jag sjelf har Gudlöst skyndat;
 Af egenmyttigt öfvermod,
 Jag icke sparat men'skoblod,
 Men sårat, fargat, mördat.

2.

I hemlighet och med försåt
 Jag sökt allt ondt bedrifva,
 Hvad andra grämts och suckat åt
 Mig vållust funnat gifva;
 Att ströfva, röfva, rikta mig,